

حزین لاهیجی

محمدعلی حزین لاهیجی در سال ۱۱۰۳ در شهر اصفهان چشم به جهان گشود. پدرش از مردم لاهیجان بود، از این رو به حزین لاهیجی شهرت یافته است. او در طول زندگی سفرهایی به اطراف و اکناف ایران و هند و عراق و حجاز نمود. حزین لاهیجی زندگی را با قناعت و آزادگی می‌گذراند و بر مجموع دانشهای روزگار خود مسلط بود. آثار او علاوه بر دیوان اشعار، شامل رسالاتی در فلسفه، علم کلام، احوال رجال و سفرنامه و تاریخ حزین است. حزین سرانجام در ۷۷ سالگی به سال ۱۱۸۰ هجری در بنارس زندگی را بدرود گفت.

تا چند توان داد نفس بپهده بر باد

چون نی، همه فریادم و فریادری نیست

حزین لاهیجی بی‌هیچ تردیدی آخرین شعلهٔ پرفروغ سبک هندی است. او با اینکه در آخر روزگار حیات سبک هندی می‌زیسته است شعرش برخلاف همهٔ معاصرانش و حتی بسیاری از پیشینیانش از نظر بیان و تخیل بسیار روشن و فصیح است. البته در مقام قیاس با دیگر شاعران سبک هندی، در واقع حزین را می‌توان از شاعران درجهٔ اول سبک هندی به شمار آورد و این نکته‌ای است که همهٔ شاعران معاصر وی بدان اعتراف کرده‌اند و حتی بعضی او را همپایهٔ صائب دانسته‌اند.